

betydningsfulde Lovforslag, vil jeg kun sige, at det er jo kedeligt nok, at vi have saa lidt Tid til det, men jeg mener, vi meget godt kunne hjælpe os med den Tid, der er. De Forhold er ingen Enkeltmand Herre over, det kan ikke nytte at sige det, og, som sagt, jeg mener, at Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet til os fra Landstinget, vil kunne gøre grumme megen Nytte og blive til megen Velsignelse. Jeg slutter mig altsaa ganske til Lovforslaget og føjer mit Ønske til de øvrige ærede Taleres om, at Loven maa komme til at virke til Tilfredshed og til størst mulig Velsignelse for alle dem, paa hvem den tager Sigte.

Ellinger: Da der kun er stillet Forslag om at gennemføre Lovforslaget saaledes, som det er kommet fra Landstinget, er der formentlig ingen Grund til yderligere at diskutere de Spørgsmaal, som ere de forskellige Partier og de to Ting imellem. Jeg ønsker blot, da Ordførerne i denne Sag for de andre Partier have udtalt sig, at udtale en Tak til Landstinget, for at det har været lydhørt overfor de Ønsker, der fra alle Sider her i Tinget har været om at faa denne Sag gennemført om muligt endnu i Aar, saaledes at man var fri for at tage fat igen næste Aar. Disse Ønsker ere hørte af Landstinget, som i den korte Tid, Lovforslaget har været til Behandling, har arbejdet med stor Iver og Dygtighed, og som paa Punkter, hvor det var muligt for dem ud fra deres principielle Anskuelse at bøje af for Folketinget, ogsaa har gjort det overordentlig beredvilligt. Kun gennem denne Beredvillighed er det blevet muligt, at vi paa en af Samlingens sidste Dage have faaet Lovforslaget frem i en Skikkelse, som vil gøre det muligt, at Sagen kan træde ud i Livet.

Lovforslaget er selvfølgelig kun en Ramme, efter min Mening en overordentlig god Ramme, for denne Sags Gennemførelse i Livet. Hvorledes Sagen bliver gennemført, beror jo i allerhøjeste Grad paa, hvorledes de Værgeraad, der skulle oprettes, komme til at fungere, og der vil jeg udtale Ønsket om, at Værgeraadene omkring i Kommunerne ville forstaa at komme i det rette Tillidsforhold til Befolkningen, i Særdeleshed naturligvis den fattige Befolkning, hvilken det i første Række bliver, der kommer til at nyde godt af denne Lovs Bestemmelser. Uden et saadant fuldstændigt Tillidsforhold vil

det være umuligt at faa noget godt ud af Loven. Men kommer dette Tillidsforhold til Stede, vil Loven komme til at gøre overordentlig megen Gavn, og jeg ønsker derfor ogsaa paa mine Meningsfællers Vegne at ledsage Lovforslagets Træden ud i Livet med vore bedste Ønsker og Forhaabninger.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan henholde mig til den ærede Ordførers anbefaling af Lovforslaget og paa Grundlag deraf anbefale det til Vedtagelse af det høje Ting. Jeg er ogsaa ganske enig med den ærede Ordfører i hans Udtalelser om Forstaaelsen af § 50 i Lovforslaget, og ligesom Landstinget har vedtaget Lovforslaget paa Grundlag af denne Forstaaelse, saaledes gaar jeg ogsaa ud fra, at naar dette høje Ting om lidt forhaabentlig ogsaa vedtager det, sker det paa Grundlag af denne Forstaaelse.

Jeg er bleven noget overrasket ved fra Socialdemokratiets Side at høre, at disse to af Landstinget foretagne Forandringer, den ene i § 3 angaaende Præsten som født Medlem af Værgeraadet, den anden i § 10 om, at visse Beløb, naar de udredes af Kommunekassen, skulle anses som Fattighjælp, ere saa overordentlig store Forringelser af Lovforslaget, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) fremstillede det, thi i en Række af Aar have vi her i Tinget hørt, hvorledes man fra Socialdemokratiets Side har hævet det Forslag, der forelaa fra Børnelovskommissionen, til Skyerne paa en saadan Maade og i saadanne Udtryk, at man maatte gaa ud fra, at Socialdemokratiet var beredt til at vedtage dette Lovforslag, som det var, naar bare det blev fremlagt, at man fra Socialdemokratiets Side var beredt til, saa at sige, at sluge Forslaget raat, saaledes som det kom fra Børnelovskommissionen. Men i det Forslag, der kom fra Kommissionen, var netop Præsten indsat som født Medlem af Værgeraadet, og deri var der ingen Bestemmelse om, at disse i Folketingets Affattelse af § 10 omtalte Penge skulde kunne ydes uden Fattighjælps Virkninger. Jeg forstaaer godt, at man kunde ønske at faa Lovforslaget i Folketingets Affattelse, og jeg har ogsaa i Landstinget arbejdet det mest mulige for at opnaa dette, men jeg forstaaer ikke, at man efter tidligere at have omtalt Kommissionsforslaget paa den Maade, som det er sket fra Socialdemokratiets Side, kan finde Grund til nu i sidste Øjeblik at staa